

NIVIAQ KORNELIUSSEN

HOMO sapienne

ROMAN

milik publishing

Crimson & Clover – FIA	11
Home – INUK	45
Walk of Shame – ARNAQ	73
Stay – IVIK	105
What a Day – SARA	143

Crimson & Clover

Vores planer:

1. Når jeg er færdig med min uddannelse og pengene er på plads, køber vi et hus med mange værelser og en altan.
2. Vi gifter os.
3. Vi får tre/fire børn.
4. Dag efter dag efter dag køber vi ind efter arbejde og kører hjem i vores bil.
5. Vi bliver gamle og dør.

Peter. Én mand. Tre år. Tusinde planer. Millioner af middagsinvitationer. Støvsugning og rengøring, som konstant farer mod uendelighed. Falske smil bliver grimmere. Tørre kys stivner som tørfisk. Dårlig sex skal undgås. Mine falske orgasmer bliver mere utroværdige med tiden. Men vi lægger stadig planer.

Dagene bliver mørkere. Tomheden i mig udvider sig. Min kærlighed har ikke længere smag. Min ungdom bliver gammel. Det, der holder mig i live, er døende. Mit liv er blevet slidt, ældet. Livet. Hvilket liv? Mit hjerte? Det er en maskine.

“Hvad skal vi lave til aftensmad?”

Klistrede grisehaler, som minder om dét, du har i dine bukser, har jeg lyst til at svare ham.

“Hvad skal du, når du får fri?”

Hvad ville du gøre, hvis jeg ikke svarede dig? har jeg lyst til at spørge ham.

“Har du lyst til at hygge med mig i aften?”

Skide konge af rolighed, hvornår har du sidst været spændende? har jeg lyst til at skælde ham ud.

Ville du gå i stå, hvis jeg aldrig kom hjem igen? Ville du græde? Ville dit liv være ovre? Ville dit liv begynde? Kom nu, hvad ville du gøre? “Elsker du mig?” spørger du. Jeg elsker din kærlighed, men nej, jeg elsker dig ikke. Undskyld, men “sådan er livet.” Er livet sådan? Var det det eneste, kærligheden kunne byde på? Hvis ja, så kan jeg simpelthen ikke forstå det. Nej, jeg kan ikke acceptere det. Har jeg begået fejl? Jeg fejler, når jeg kigger den her vej. Fejler, når jeg stiller mig herhen. Fejler, når jeg så bevæger mig igen. “Acceptér dine fejl, acceptér livet,” fandeme nej! Aldrig i livet. Hvis livet ikke er en fejltagelse, er det en fejl at fejle. Måske er det livet, der fejler. Tak fordi du elsker mig, mig som begår fejl. Men nej, jeg takker nej, siger jeg!

“Jeg steger nogle engelske bøffer.”

“Jeg finder dig i byen, når jeg får fri.”

“Det kan du tro.”

“Ja, jeg elsker dig.”

Fuck.

Plan:

Leve sammen.

Går hen mod Brugsen i slut, da jeg får fri, engelske bøffer, sodavand og frugt, hov, har du husket vores medlemskort, hjemad i en stinkende bus fyldt med smilende mennesker som hilser, iggu, hvor er du sød, mine læber smiler, min hjerne er ved at eksplodere, stop smiling you ugly son of a bitch, du er også sød, stille, kan ikke lade være med at tænke på, at jeg glæder mig til at gå i seng i aften, forsvinde i en anden verden, vågne op til den samme skide dag i morgen, håber han ikke vil prøve at have sex med mig, men tror det er muligt, hvilken grund skal jeg komme op med, vi går ud, av, har haft hovedpine siden i morges, tror jeg går tidligt i seng i aften, iggu, jeg skal nok sørge for dig, holde om dig, fandens, håbede han havde noget at lave og skulle sent i seng, ville ønske han i det mindste spillede videospil, men nej, han er en gentleman, ville ønske andre kvinder havde ham, men nej, han kigger ikke engang, når en pige med en god røv passerer ham, den gentleman, skide gentleman, iggu, du virker træt, havde I travlt i dag, du behøver sgu ikke at starte alle dine sætninger med iggu, ja, har haft så travlt, en ægte mand som jeg skal tilbringe resten af mit liv med, en mand som vælger at passe på én, frem for at kigge på en god røv, ville ønske han kiggede på en røv, som ikke var min, iggu, jeg skal nok lave mad til dig, vidste jeg han ville sige, jeg kan selv lave mad, du kan hænge ud med dine venner, er der ikke fodbold, iggu, nej, jeg vil sørge for dig, når du er sløj, jeg giver op og nikker, er allerede træt af ham efter 45 minutter, har brug for at være alene og tænder en smøg, for jeg går ind, iggu, smoking kills, laver han sjov, ha, ha, ha, hvor sjovt, kill me

already, det virker bedst at suge til, ryge den helt færdig, han synes røg lugter, så jeg vasker ikke mine hænder og ignorerer min dårlige ånde, en gentleman som aldrig brokker sig, iggu, hvil dig, livet ville være lidt mere spændende, hvis han brokkede sig bare en lille smule, jeg går hen til ham, kys mig, han kysser mig og giver mig et kram, iggu, jeg håber du får det bedre, jeg giver op og går ind på værelset, logger ind på Facebook, kunne tænke mig at tagge Peter og skrive, hvem vil have denne her gentleman, som aldrig brokker sig og aldrig kigger på en andens røv, jeg er træt af mit liv, har smerter i ryggen, fordi jeg altid sidder med bøjet hoved, han elsker mig så meget, at jeg vil have, at satans ånd overtager min krop, så jeg kan stikke ham ned, fire år i anstalten, resocialisering, nyt liv, måske et mere spændende liv, og kæresten her, kommende mand her, elsker til døden os skiller, iggu, maden er ved at være klar, iggu iggu iggu, you better run for your fucking life, eller jeg kunne stikke mig selv ned, en gravsten med mit navn på, fødedato, dødsdag, du var allerede så død, at du lige så godt kunne dø, mens du var ung, og jeg ville huskes som hende der kvinden, som repræsenterer alt det onde, mødre ville sige til deres børn, at hendes fodspor skal I ikke følge, og jeg ville være til nytte, fandeme ja, ville jeg grine dernede fra og sige til mig selv, det har du fandeme godt af, du har selv forårsaget det på grund af selvynk, og sige iggu iggu iggu til mig selv og pine min begravede krop, så jeg kan få mig en lærestreg, iggu, kom, maden er klar, djævlén har bragt mig tilbage til jorden, straffer mig inden min dagdrøm bliver for god, jeg må ikke grine, sætter mig ned ved bordet, mmm det smager godt, iggu, spis, der er mange vitaminer i

grøntsagerne, jeg sukker, hører ikke længere hvad han siger, nikker bare, opdager at han spørger mig, hvad, forstod det ikke helt, dine kollegaer hvad, kæreste mand ved at jeg ikke lytter, men prøver igen, iggu, har du set Jørgens arbejde, nu igen, nej hvorfor, iggu, jeg tror, det kan komme til at inspirere mig, nikker igen, iggu, hvor er du sløj i dag, føler trangen til at gå, nej, tror bare jeg trænger til noget luft, jeg går lige en tur, iggu, ja, det lyder dejligt, trænger selv til noget luft, for helvede, fortryder øjeblikkeligt, iggu, tag varmt tøj på, jeg har lyst til at svare ham, jeg er ikke en baby, hold op med at snakke sådan til mig, men da han tager min hånd, tager jeg hans hånd, da han giver mig sit hjerte, holder jeg det, da han ofrer sit hjerte, har jeg lyst til at ødelægge det, fordi ofre dør, det er ellers snart sengetid, er ellers ved at overleve endnu en dag, har kræfter nok, jeg kan godt, får det bedre når jeg har sovet, kan overleve endnu en dag hvis jeg drømmer om liv i nat, måske er der nyt liv i morgen, måske et anderledes liv, måske ikke, måske endnu en dag som i dag, sikkert, håb er ikke til nytte, håb er allerede dødt, har fået gravsten på, Håb, da du alligevel ikke dukkede op, fandt jeg ud af, at du ikke længere var i blandt os, endelig er vi ved at være hjemme igen, havde ikke godt af at få frisk luft, er bare blevet våd, ikke i fissen, men på grund af slud og regn, er så tør i fissen, håber sgu ikke han vil prøve i aften, iggu, hvad har du lyst til, når vi kommer hjem, da han blinker til mig, får jeg bekræftet, at Håb allerede er gået bort, er simpelthen så træt at jeg går i seng, iggu, jeg skal nok give dig massage, okay så, jeg børster mine tænder og går i seng lysvågen, han giver mig massage, får det lidt bedre, min elskede, tusind tak, har fået det bedre, og han

lægger sig oven på mig inden jeg har afsluttet min sætning, fandens, noget hårdt rører min krop, iggu, din krop er så dejlig at jeg fik lyst til dig, jeg kysser ham, nej, er virkelig træt, hvad med i morgen tidlig, iggu, okay så, han giver efter fordi han er en gentleman, men bliver lidt trist, jeg elsker dig min skat, jeg holder af dig, har bare ikke rigtig lyst, fordi jeg er så træt, han smiler fordi han har hørt det, han gerne ville høre, iggu, det er helt fint, lad mig holde om dig til du falder i søvn, og han holder om mig til jeg falder i søvn, den kæreste mand, mine tanker er andre steder, jeg tænker, hvordan kan jeg leve sådan et liv, jeg er jo død, hvordan kan jeg være bekendt at behandle en kærlig mand så skidt, hvad skal jeg gøre, nå, er bare nødt til at prøve at sove, der findes alligevel ikke svar på mine spørgsmål, og endnu en dag, endnu den samme dag er ved at komme, og jeg skal tilbede denne hellige nat, Håb, du må hvile i fred, det er så ærgerligt, at du har dræbt dig selv.

Plan:
Død.

Døden er begyndt at komme frem i mine drømme, og jeg er rædselsslagen. Mord. Sjælens død. En indtørret krop. Selvmord. Døden er begyndt at besøge mig, og jeg er rædselsslagen. Masse mord. Gøre grin med de døde. Et mislykket selvmord. Misundelig på de døde. Jeg er begyndt at gå hånd i hånd med døden, og jeg er rædselsslagen. Jeg beslutter mig, fordi døden er i mine tanker.

“Hallo?”

“Hej.”

“Iggu, undskyld jeg kommer sent, har haft så travlt!” siger han.

“Peter, jeg vil gerne snakke med dig.”

“Hvorfor har du pakket dine ting?”

And then something like, hvad sker der, er du okay, rejser du, hvad skal du så, går du fra mig, osovider osovider osovider, and I'm like, du skal lige høre på mig, lad os sætte os lidt ned og snakke, jeg elsker dig, jeg er ikke glad, du er ikke glad, synes mit liv mangler noget, selvom vi ikke mangler noget, har brug for at være mig selv fordi vi ikke er lykkelige, etc, and then the drama begins, er du ikke tryk, hvorfor vil du ikke være sammen med mig, hvad jeg har gjort, har jeg gjort dig noget ondt, har jeg dummet mig, and then golden words like, nej, er træt af at være tryk, du har ikke dummet dig, jeg vil sørge for mig selv, vil finde mig selv, mig mig mig and never you, it's not you, it never is and so on, and then the most predictable, har du fundet en anden, elsker du mig ikke længere, elsker du mig ikke, holder du ikke af mig, er du ligeglad med mig, and then trying not to lose control, jeg elsker dig ellers meget højt, jeg holder ellers meget af dig, men det er slut, der er ikke andet at gøre, du må forstå det, du må acceptere det, det er min endelige beslutning, this is final, slut prut finale, går du virkelig fra mig, kommer du virkelig ikke tilbage til mig, skal vi virkelig skilles ad, går du virkelig, går du virkelig fra mig, and on it goes, ja, ja, ja, går du fra mig, jeg går fra dig, kommer du tilbage, jeg kommer ikke tilbage, går du fra

mig, ja, jeg går fra dig and you know the fucking rest, but I'll tell you anyways.

Got to read his own fucking version of How to understand the 5 fucking stages of loss, in endless text messages. Couldn't stop thinking of him, probably because he called every 5 fucking minutes. Had the fucking privilege to wipe off his tears in the middle of the night, 5 fucking nights to be exact. It was an honor to hold your heart, but my hands are all bloody, so you better take it or I'm gonna have to drop that little sticky heart of yours. "Your call" were my final words. Then, just like that, I was free.

But the word 'free' didn't come with 'relief.' I was his future after all.

"Kom nu, gå nu lidt ud. Tre uger! Peter skal nok klare sig!" Arnaq er ved at blive træt af mig, og jeg bliver nødt til at tage med til festen på universitetet. Jeg synes, det er synd for Peter, at han sidder alene hjemme, men fordi jeg risikerer, at min sambo bliver irriteret på mig, hvis jeg ikke tager med, er jeg så småt ved at gøre mig klar til at gå.

"Så håber jeg ikke, jeg løber ind i Peter," siger jeg til Arnaq. "Skal du med? Yes! Yes! Yes!"

Hun begynder at danse. Jeg skubber lidt til hende.

18 "Det skal nok blive sjovt! Du kommer ikke til at fortryde det!"

"Arnaq..."

"Hvad? Jeg glæder mig bare til at feste med dig. Det er lang tid siden!"

"Jeg drikker ikke."

“Kom nu...”

“Arnaq.”

“Ja. Ja. Det er fint. Men du skal med i byen!”

“Det får vi se.”

“Helt ærligt, få dig et liv!”

“Så man har kun et liv, når man går i byen?”

“Ja, du får se! Fyre! You know?”

Hun dingler med en hårbørste, som skal forestille en pik.

“Naamik. Nej. No. Det er slut med fyre!”

“Der er også kvinder, hvis du er træt af mænd!”

“Arnaq, din idiot! Du er så pervers!”

Arnaq griner højlydt, og jeg griner en smule med og gør mig klar. Åndssvage kvinde.

Da vi kommer til Ilimmarfik, går jeg ud på toilettet sammen med Arnaq, som skal spejle sig for sidste gang. Jeg ser på hende, mens hun ordner sit ansigt.

“Hold kæft, du er bleg!” siger hun forskrækket.

“Det er okay.”

“Kom herhen!”

“Arnaq, det er OK.”

Hun kommer over til mig og blusher mine kinder, selvom jeg ikke rigtig gider.

“Sådan!”

“Kom så, lad os gå over til dem.”

Vi går ud af toilettet, går forbi elevatoren og sofaerne og ind i lokalet.

“We’re in the house!” råber Arnaq.

Med bøjet hoved ligner jeg en tjener bag den skide Dronning og hilser kun på de personer, jeg kender. To af vores medstuderende er meget begejstrede for at se os, begynder straks at hente nogle stole og finder plads til os ved bordet. Jeg prøver at komme til at sidde ved siden af Arnaq, fordi jeg ikke har lyst til at sludre med folk, jeg ikke kender. Arnaq begynder straks at drikke sin Tuborg, fordi hun jo ikke har fået noget i en hel uge. Det ser ud til, at aftenen bliver lang. Jeg tager min mobil frem for at tjekke tiden. 21.49. Kun. Åbner min cola. Og netop på det tidspunkt, lige præcis på det tidspunkt, begynder mine lunger at trække vejret igen.

Ah...

“Er der noget i?”

Jeg opdager, at der er en, der taler til mig, og kigger op. Bliver blændet af skønhed og bliver forvirret.

“Hvad?”

“Er der noget i?” prøver hun igen.

“I hvad?”

“I det, du drikker.”

“Om der er noget i? Hvad mener du?” spørger jeg, stadig forvirret.

“Laver bare sjov,” siger hun akavet.

Jeg kigger hurtigt ned. Om der er noget i? What? Nå, om der er noget i! Jeg er så dum! Åh nej! breathe in, breathe out. Beroliger mig selv. Det er okay. Åh nej, jeg er blevet ramt. Er rædselsslagen og mumler løs til Arnaq, om at gå ud og ryge. Er så fandens forvirret, at jeg lige så godt kunne være fuld.

Tænder en cigaret og indånder forårets dejlige duft. It can't be. It just can't be. Jeg er nødt til at gå hjem. Jeg vil hjem til Peter. Og jeg hører døren åbne sig.

"Aah, her dufter dejligt!" siger hun.

"Hvad? Luften?"

"Nej, smøgen. Men også foråret," svarer hun.

Jeg hvæser et meget akavet grin ud.

"Sara," siger hun.

"Hvem?"

"Sara. Mig."

"Nå, jeg troede lige..."

Ved ikke hvad jeg skal sige, holder min kæft.

"Hvad med dig?" spørger hun.

"Hvad?"

"Hvad hedder du?" griner hun lidt.

"Fia."

"Hej Fia."

"Hej Sara."

Jeg kigger ned af forlegenhed. Jeg ser så dum ud, at jeg tænker på at sige til hende, at "jeg har så mange ting kørende i mit hoved, at jeg let bliver forvirret."

"Du er bare så smuk, at jeg ikke kan svare ordentligt."

WHAT.

"Hvad?" spørger hun lidt forskrækket.

"Hvor er du smuk."

Where did that come from?

"Tak..." svarer hun undrende, dog smilende.

"Jeg..."

Jeg kan ikke længere snakke, peger mod døren og går ind.
Hun har selv ikke noget at sige. Nikker bare.

Ah, now I don't hardly know her.

Jeg går ind på toilettet for at berolige mig selv. Hvad sker der? Blev jeg, den mest snakkesalige person i hele verden, lige stum? Kunne jeg, den bedste løgner, ikke engang lyve? Det kan da ikke være rigtigt. Trygheden, som jeg har forsøgt at flygte fra i tre år, er lige forsvundet. Er spændt. Skræmt. Jeg er ikke tryk. Peter. Har lyst til at finde ro hos Peter. Jeg går ud fra toilettet, og min ustyrlige krop går mod lokalet igen. I can't stay away. Sætter mig ned med bøjet hoved, men kigger hen mod hende, fordi jeg ikke længere kan lade være. Fra Grønland til Afrika, fra Afrika til månen, fra månen til Venus, fra Venus til solen, fra solen til uendelighed, fra uendelighed tilbage hertil: Hun er smukkere end den strækning. Hvis Gud er en kvinde, er hun smukkere end Gud. Sara. Jeg tager noget af Arnaqs vodka. Hvorfor ser jeg hende først nu? Hvem er hun? Har ellers lyst til at snakke med hende, spørge hende om alt muligt. Har lyst til at spørge hende, hvorfra hun lige pludselig dukkede op. Men jeg spørger ikke, for jeg har jo først lige mødt hende!

22 “Hvor dukker du lige pludselig op fra?”

Jeg kan ikke styre mig selv.

“Jeg bor i Nuussuaq. Min veninde inviterede mig til festen.”

“Hvorfor mon vi først mødes nu?” spørger jeg ret direkte.

“Tror nok, at jeg har set dig i bussen før,” smiler hun lidt mærkeligt.

“Ja? Hvornår?”

Hun husker mig!

“Ved ikke. Det kan jeg ikke huske. Men hvis det var dig, tror jeg du havde din kæreste med.”

“Min kæreste? Peter? Vi er gået fra hinanden. For længst, fordi jeg ikke elsker ham.”

Hun nikker smilende, for hvad i alverden skulle hun ellers svare? Har først lige mødt hende, er nødt til at opføre mig mere normalt, for ellers vil hun tro, at jeg er en smule skør. Hvorfor kan jeg ikke lyve? Hvorfor kan jeg ikke styre min tunge? Hvorfor kan jeg ikke bare holde min kæft? Mon jeg ubevidst har røget noget? Det kan da ikke passe. Tror, at det føles sådan at være på stoffer.

“Skal du ikke drikke?” spørger hun, da hun åbenbart har lyst til at snakke med mig. Eller er hun bare venlig, fordi hun tror, at jeg er sindssyg?

“Har ikke rigtig lyst til det i dag,” svarer jeg.

“Heller ikke mig.”

“Samme her,” siger jeg.

Ej, har jo lige sagt det. Dum. Det er okay. Fia, du kan godt. Breathe in... Jeg forsøger ikke at sige noget, så hun ikke flygter skrigende bort. Jeg prøver at holde op med at stirre på hende, men forgæves. Hun kigger direkte på mig. Hun smiler. Hvad laver hun? Flirter hun? Jeg sender hende et bredt smil. Jeg brænder op og kan føle mit ansigt rødme. Hun ser det og smiler igen. Av, mit hjerte.

“Skal arbejde i morgen, så jeg tror ikke jeg tager til byen i aften,” siger hun.

“Jeg tager ikke til byen. Gider ikke mænd,” svarer jeg.

“Hvad er der med mænd?”

“De er kedelige. Men jeg keder mig ikke nu.”

“Jeg er jo heller ikke mand,” siger hun drillende.

“Det ved jeg. Det ved jeg udmærket godt. Du er kvinde. Ligner meget en kvinde.”

“Tak, I guess.”

“Nej, ja. Du ligner en kvinde, du er meget smuk. Det er det, jeg mener,” prøver jeg at forklare.

Hun bøjer hovedet og smiler.

Vi skotter kun til hinanden, smiler og snakker med andre, i et stykke tid. Jeg snakker med Arnaq, men aner ikke hvad vi snakker om, fordi mine tanker er et andet sted. Forstår slet ikke noget af Arnaqs historie og sender et blik til verdens smukkeste kvinde igen. Hun sender et tilbage, og jeg føler trang til at skribe, hoppe og kaste rundt med mine arme. Jeg strammer bare mine baller, hænder og tæer og gør det hårdt. Uuh, vil kysse hende. Vil sige til hende, at jeg har lyst til at kysse hende. Jeg får aldrig ro, hvis jeg ikke gør. Wh.. WHAT. Jeg skræmmes af mine egne tanker. Jeg vil ikke kysse hende! Hvad tænker jeg på? Jeg kender mine grænser. Min grænse går der. Hvordan fanden kunne jeg finde på at kysse en kvinde? Halloo, er ikke til kvinder! Min krop er bare forvirret som bare fanden, på grund af forandringerne i mit liv. Er jo først ved at vågne op efter tre år i hi. Ja, er bare forvirret. Er nødt til at gå. Nej, er nødt til at score en fyr i byen. Har sgu været liderlig i tre år. Er ret sikker på, at den mærkelige hændelse er falmet væk, og retter mit syn mod hende igen. Hun smiler til mig, og jeg er lige ved at sige til hende, at jeg gerne vil kysse hende, men tager heldigvis min jakke og går

ud for at ryge. Jeg kommer til fornuft, for første gang siden jeg så hende, da jeg fylder mine lunger med luft og styrer mit åndedræt. Føler spændingen i min krop. Glæder mig til at gå i byen, så hvad det nu end er, der har overtaget min krop, kan forsvinde. Jeg finder mig selv en flot fyr, som jeg kan tage med hjem, så jeg ikke længere er så tændt. Jeg er jo bare et helt almindeligt menneske, som har behov for lidt fysisk berøring. That's all. Jeg fornemmer, at Sara er på vej ud, da døren åbner sig. Jeg ved allerede, hvad jeg skal sige, da jeg vender mig mod hende.

“Er du okay?” spørger hun.

Jeg nikker og undgår øjenkontakt.

“Jeg tager hjem snart. Gider ikke være træt på arbejde i morgen.”

“Tror, jeg tager med i byen alligevel,” svarer jeg.

“Troede, du ikke gad mænd?” spørger hun og griner lidt.

“Gider dem ikke rigtigt. Men du skal ikke misforstå mig. Jeg er ikke til kvinder.”

Hun kigger på mig i et par sekunder og smiler så.

“Du skal heller ikke misforstå mig. Jeg lægger ikke an på dig,” siger hun.

Alle nerver i min krop bliver pint, da hun siger det. Hun er ikke til kvinder. Hvad gør jeg?

“Er du ikke til kvinder?” spørger jeg hende meget forhastet.

“Jo, men har en kæreste.”

Bliver enormt lettet og sukker dybt. Jeg nikker bare og går ind. Jeg går tilbage til lokalet og ser, at alle er ved at gøre sig klar til at gå. Selvom jeg er skuffet over, at jeg snart skal skilles fra Sara, kan jeg ikke andet end at gøre mig klar. Mens vi

venter på taxaer, står jeg uden for menneskemængden, i håb om at Sara vil komme hen til mig. Hvilket hun ikke gør. Jeg går flovt tilbage. Stupid. Samler styrke til at kigge på hende, da de skide taxaer, som skiller os ad, ankommer, og alle får travlt med at sætte sig ind. Jeg kigger endelig hen mod søde Sara for at sige farvel og opdager, at hun allerede er langt væk. Føler et tab i mig. Da der ikke er andet at gøre, sætter jeg mig ind i en taxa og kigger på hende, til jeg ikke længere kan se hende. Den skide taxachauffør kører sgu da også for hurtigt. Kan slet ikke fordrage de skøre taxachauffører. Vi forsvinder bag noget. Jeg er forsvundet. En ukendt følelse kommer mig i møde. Hun kalder sig selv for Kærlighed. Kærlighed? Ej, kom nu. Du har ikke mødt Kærligheden. Det er ikke Kærlighed. Det er ikke kærlighed. DET ER IKKE KÆRLIGHED. Give me a fucking break.

Alting er skide ligegyldigt i byen, og jeg fylder min sjæl op med alkohol, så hurtigt jeg kan. Oh my fucking God. What the hell am I going to do? What the fuck am I supposed to do? Okay.

“Arnaq, køb lige to shots med Fisherman til mig også.”

“Ja,” svarer hun nærmest råbende.

Da hun kommer tilbage, drikker jeg de to shots, hun har taget med, lige efter hinanden, og giver en skide fyr, som prøver at score mig, lov. What’s his name? Albert? Johannes? Anton? Nikolaj? Leverpostej? Ko? Pølse! Pølse! Aargh, det betyder sgu ikke noget! Hvem det nu end er, er det ligegyldigt. En pik er en pik, er det ikke sådan, man siger? Jeg vender mig mod ham, lukker mine øjne og snaver med ham. Hans skæg stik-

ker og giver kløe. Hans læber er tørre. For fanden. Jeg vender mig væk fra ham. Arnaq ser os og er overdrevent stolt over sin sejr.

”Skide Dronning, må du få din vilje!” råber jeg til hende. Hun skåler grinende.

“Jeg gør det for at glemme Sara,” siger jeg, så ingen kan høre det.

Det er Sara. Sara. Ah, isen i mig smelter. Jeg begynder at snave med Abe-Med-Pik-Lignende-Næse igen. Jeg ser, at værtshusets lys er blevet tændt. Gider ikke høre på Dronningens forpulede tale og skynder mig at tage fat i Vildsvin Hvad Fanden Hedder Han’s hånd og følger ham ud. Jeg slæber ham hen til den nærmeste taxa og undgår at kigge på ham, mens han tavst benytter sig af lejligheden. Så snart vi kommer ind, begynder han at flå tøjet af mig, selvom han ikke ved, hvor mit værelse ligger. He’s a freaking animal. I might be too, but he’s an ugly one. I might be too, but I’m pretty sure sausages taste worse. Kan ikke gøre andet end at give ham lov til det og peger irriteret mod mit værelse. Da han ikke engang rører ved mig først, opdager han ikke, at jeg ikke er våd. Stolt viser han sin skide pølse-hale frem. Is that something to be proud of, tænker jeg. Jeg kan ikke nævne noget som helst godt ved vores samleje, og fordi han er så fuld, untlader jeg bare at fake min orgasme, som jeg efterhånden har holdt kursus i. Da de få minutter, som føltes som en evighed, er ovre og han er færdig, kaster han sin tunge krop oven på min. Jeg skubber den væk. Han forsøger hele tiden at kysse mig, så jeg tager mit tøj og går ud på badeværelset. Mit spejlbillede er så grimt, at jeg ubevidst piller ved mit ansigt, så det ser lidt mere for-

nuftigt ud, men kommer i tanke om manden i mit værelse. Jeg lader mit bollehår og min smuldrede makeup være, så han kan flygte af rædsel. He's just human. Just a man. A man with a sausage in his pants. Jeg kan godt. Remember, just a sausage. Jeg sukker dybt og går ind til ham med pølsen. Jeg lægger mig ned og opdager, at han igen er blevet tændt, snupper min mobil og forsøger så godt jeg kan at se forskrækket ud.

"Mine forældre er på vej hjem!" råber jeg.

"Det er Arnaqs lejlighed," siger han.

Han er åbenbart blevet ædru, den skid.

"Nej, mine forældre bor her!"

"Jeg har haft noget kørende med Arnaq. Ved godt, hvordan hendes lejlighed ser ud."

"Ved du ikke, at Arnaq er min mor?"

Jeg ved, at han ved, at jeg laver pis, men alligevel kaster jeg hans tøj hen mod ham, stadigvæk med et alvorligt blik.

"Skynd dig! Jeg er ved at kaste op!"

"Helt ærligt, ikke her," siger han irriteret og tager sit tøj på.

Hans pølse er blevet så lille, at den ikke længere er skræmmende, men ligner en stakkel. Jeg griner lidt. Jeg gider ikke, at han forsøger at score mig igen, og sætter et nyt mål for at traumatisere ham. Jeg begynder at lade, som om jeg er ved at brække mig.

"Jeg skal brække mig!"

Jeg løber hen til ham for at søge hjælp.

"Seriøst! Gå ud på toilettet!"

Han skubber mig let hen mod badeværelset.

Jeg lukker mig selv inde og overdriver med højlydte bræklyde, hvor jeg så, efter nogle sekunder, hører ham løbe musestille ud af lejligheden. Jeg smiler, så det er lige til at brække sig over. Mission accomplished. Nu kan jeg sove og glemme alt.

Solstrålerne gennem vinduet har gjort alt fugtigt, og jeg sparker min dyne af min slimede krop. Jeg lugter min tømmermændsånede og kommer i tanke om gårsdagens rædselsfulde hændelser og får voldsomt meget lyst til at tage et bad. Pølsemanden giver mig brækfornemmelser, og jeg kommer i tanke om mit legendariske bræk-skuespil og griner, så jeg gylper noget op. Jeg skynder mig ud til køkkenet og drikker hele min cola ud i et og gør alt for at undgå at kaste op. Festen har slået mig hårdt ud. Sætter mig i sofaen og gumler på nogle efterladte chips og undrer mig over, hvorfor Arnaq stadigvæk ikke er kommet hjem. Jeg synes, det er synd, at hun er begyndt at drikke så ofte, efter at hun er blevet fyret fra sit arbejde. Min lillebror er virkelig gode venner med hende, og jeg håber inderligt, at hun ikke påvirker ham. Arnaq er en kvinde, en arnaq for sig selv, som aldrig bliver kedelig, og jeg sidder og glæder mig til, at hun kommer hjem med nye historier. Jeg har et ønske. Jeg ønsker, at Arnaq har scoret en anden kvinde og dukker op med en lesbisk scorehistorie. Jamen, Arnaq er en kvinde for sig selv, og engang imellem misunder jeg hendes lette liv. Hvis Arnaq, som let kan score en anden arnaq, har scoret en mand, gider jeg ikke høre om det. Jeg er pludselig nysgerrig. Jeg længes pludselig efter spænding.

Lige da min tålmodighed er ved at svinde, hører jeg nogen forsøge at komme ind, og jeg skynder mig hen for at åbne døren. En ret beruset Arnaq kommer ind ad døren som en skide dronning, og jeg griner af hende.

”Hva’ så, Arnaq? Har du slet ikke sovet?”

”Klokken er jo først lort. Jeg sover, når jeg dør!” siger hun frækt og smider sin jakke.

”Hvor har du været?” spørger jeg håbefuldt.

”Det siger jeg ikke!”

”Har du været hjemme hos nogen?”

Jeg følger efter hende ind i stuen.

Hun sætter sig i sofaen og nægter at sige noget. Smiler frækt.

”Kvinde? Mand?”

”Betyder det noget?” spørger hun let irriteret.

Jeg er klar over, at hun ikke kan lide at blive udspurgt på den måde, men jeg er for nysgerrig til at give op.

”Nej, det betyder ikke noget. Vil bare gerne vide det, for synes det er så sjovt, når du fortæller.”

”Hvad med dig? Tog du Kristian med hjem? Du fortæller først,” siger hun.

”Hvem Kristian?”

”Aargh, kom nu! Var du så fuld? Kristian!”

Pølsemanden hedder åbenbart Kristian. Hvis jeg overhovedet skal høre noget af hendes historie, bliver jeg nødt til at fortælle min forfærdelige oplevelse.

”Jeg tog ham med herhen,” siger jeg og griner.

”Seriøst? Her? Du ved vel godt, at jeg har haft noget kørende med ham? That sexy thing!”

Hun brøler af latter.

”Han kunne huske det. Han ved godt, at du bor her. Det sagde han selv.”

”Ej, hvor pinligt!” siger hun og begynder at grine ustoppeligt.

”Og dig? Hvem var du sammen med?” forsøger jeg.

”Du må ikke sige det videre!”

”Hvem skulle jeg fortælle det til? Det gør jeg da ikke.”

”Inaluk.”

”Hvem Inaluk?” spørger jeg.

”Inaluk Inaluk.”

”Inaluk?” spørger jeg overrasket.

Hun nikker.

”Er hun lebbe? Troede, hun havde en fyr?”

”Du må ikke sige noget!”

”Jeg siger ikke noget!”

”Tror, det var hendes første gang med en kvinde,” siger hun lidt forlegent.

”Uuh. Var hun dårlig?”

”Nej, hun var lidt tilbageholdende.”

”Hvordan dyrker kvinder sex?” spørger jeg, uden at tænke.

”Kan du ikke forestille dig det? Godnat, you lack of imagination!”

Hun rejser sig op og går hen mod sit værelse.

”Arnaq.. Jeg vil bare gerne vide det.”

”Så kom. Du kan ikke vide det, før du prøver det! LAD OS BOLLE!”

Hun gør grin fra sit værelse.

Hvordan mon det ville være, hvordan ville hun mon reagere, hvis jeg kom, hvordan mon det ville være at forsøge med hende, hvad ville der mon ske med vores venskab, hvordan mon

hun ser ud nøgen, mon ikke hun ser sexet ud, hvordan kysser hun mon, hvordan boller hun mon, hvordan ville hun mon reagere, hvis jeg kom, hvordan mon hun er, hvordan kunne jeg finde på at gå derind. Det kunne jeg ikke finde på. Synes, mine tanker er mærkelige. Jeg er bare træt af pølser. Tror nok, jeg har prøvet alle slags pølser. Spegepølser, medister, cocktailpølser, frankfurtere, pølsehorn, røde, brune, gullige, store, små. You name it. Er bare blevet træt af det. Har fået afsmag for pølser. Vil slibe min krop ren i badet, så pølsestanken kan forsvinde sporløst i vandrørene.

Plan:

No more sausage.

Fredag igen. Ugen har været mærkelig for mig, og jeg er ikke gået til undervisning og har brug for at komme lidt ud. Jeg beslutter mig for at slukke lidt for computeren, selvom jeg hele tiden tænker på de ting, jeg har fundet på nettet. Romantic attraction, sexual attraction or sexual behavior between members of the same sex or gender. Google knows everything. Men jeg har endnu ikke fundet svar. Tvivlen, uvidenheden og forvirringen gør mig rastløs. Men lige meget hvor meget jeg har lyst til at flygte fra det, er trygheden ikke længere en udvej for mig. Jeg har allerede dræbt den. Jeg er kommet over de skide oplevelser fra sidste fredag, og Arnaq og jeg beslutter os for at helbrede vores rastløshed. Håb er kommet tilbage fra de døde, dukker op som bare fanden og giver håb. Jeg kunne nøjes med bare at se hende kort. For jeg er nødt til at få styr på min fortvivlede hjerne.